

Fiskerfamilier ved Karlsminde - omkring 1920
Fisher families at Karlsminde - about 1920
Fischerfamilien bei Karlsminde - etwa 1920

Karlsminde

Før 1873 har der ikke været nogen bebyggelse ved Karlsminde.

Et par fiskere, H. C. Wien og Christian Christensen, forsøgte på et tidspunkt at erhverve noget land ude ved stranden som hørte under Svenstrup Kirke, men dette blev forkastet af myndighederne.

Over-overpræsidenten for hertugdømmerne "Karl von Scheel Plessen fik dog efterfølgende udvirket, at der kunne oprettes tre byggegrunde. Herefter blev fiskerlejet kaldt for Karlsminde til minde om Karl, der hjalp dem med at erhverve de tre grunde.

Grundene skulle betales ved en årlig afgift til kirken, og denne afgift kunne først afsluttes efter tredive år.

Den yderstboende mod vandet havde tilmed opsyn med Tranerodde Fyr. Jobbet som fyrpasser bestod blandt andet i at pudse glasset og sørge for gas til fyret.

Fiskeriet var hovederhverv indtil 1925, hvor der blev udstykket en del jord fra Bjerggården i Himmark. Her fik de hver tildelt 14 tønder land, som efterfølgende ændrede livsbetingelserne for familierne. Således kunne de nu dyrke jorden og holde køer sideløbende med fiskeriet.

Historien fortæller, at de fangede fisk blev afsat i byen af fiskernes koner. De fisk, som ikke kunne sælges ved dørene, blev bundtet sammen og lagt i kasser og dækket med grønne blade. Derefter blev de på trillebør kørt til jernbanestationen i Svenstrup og sendt med toget til Nordborg eller Sønderborg.

Karlsminde

Before 1873 there were no houses at Karlsminde.

A couple of fishermen, H.C. Wien and Christian Christensen, tried to buy some land at the beach, which belonged to Svenstrup Church. The authorities, however, turned them down.

The prefect of the duchy Karl von Scheel Plessen, succeeded in establishing three building sites. Hereafter the fishing village was called Karlsminde in commemoration of Karl, who helped them buy these building sites.

The sites were to be paid through a yearly tax to the church. This tax was to be paid for 30 years.

The fisherman, who lived closest to the water, should also take care of Tranerodde lighthouse. The job consisted in polishing the glass and make sure that there was enough gasoline for the lighthouse.

Until 1925 the principal industry was fishing. In 1925 some of Bjerggården in Himmark was parcelled out. Each family was given 14 acres of land. This changed the living conditions of the families. They could now parallel with fishing farm their land and have cows.

History tells that the fish were sold by the wives of the fishermen. The fish they could not sell at the doors, where bundled, put in boxes and covered with leaves. They were transported to Svenstrup railway station on wheel barrels and sent with the train to Nordborg and Sønderborg.

Karlsminde

Vor 1873 standen keine Häuser bei Karlsminde.

Zwei Fischer H. C. Wien und Christian Christensen, versuchten Land am Strand, der zu Svenstrup Kirche gehörte zu kaufen. Die Behörden sagten jedoch nein.

Der Oberpräsident des Herzogtums Karl von Scheel Plessen erwirkte jedoch später, dass drei Baugrundstücke errichtet wurden. Das Fischerdorf wurde danach Karlsminde genannt, zur Erinnerung an Karl, der ihnen geholfen hatte, die drei Grundstücke zu kaufen.

Die Grundstücke wurden durch eine jährliche Steuer an die Kirche bezahlt. Diese Steuer musste 30 Jahre bezahlt werden.

Derjenige der nahe am Wasser wohnte, musste sich um den Tranerodde Leuchtturm kümmern. Als Leuchtturmwärter musste man unter anderem das Glass putzen und dafür sorgen, dass Gas für den Leuchtturm vorhanden war.

Bis 1925 war die Fischerei der Hauptberuf, danach wurde ein Teil der Ländereien von Bjerggården in Himmark parzelliert. Hier bekam jeder 14 Morgen Land, welches die Lebensbedingungen der Familien veränderte. Sie konnten jetzt neben der Fischerei ihr Land bestellen und Kühe halten.

Die Geschichte erzählt, dass die Fische von den Fischerfrauen in der Stadt verkauft wurden. Die Fische, die nicht an den Türen verkauft werden konnten, wurden in Kisten gelegt und mit grünen Blättern bedeckt. Danach wurden sie mit dem Schubkarren zum Bahnhof in Svenstrup gefahren und mit dem Zug nach Nordborg oder Sønderborg geschickt.